

P. M.

19.3.14

Det till i går i Folkets Hus i Hjorthagen anordnade offentliga mötet började klockan 8,15 samt slutade klockan 9,20 eftermiddagen.

Föredrag hölls af förre metodistpastorn Gillis Grähs öfver ämnet "Religionshumbugens heliga treenighet statskyrkan, frikyrkan och frälsningsarmén;" i hvilket anförande Grähs gaf en skildring af, hurusom på nästan alla områden utvecklingen gått framåt. På det tekniska äro framstegen oerhörda. Man förmår nu afsända gnisttelegram ut till fartygen på Atlanten och det är blott en tidsfråga, när man sitter lika säker i ett areoplan som i en automobil.

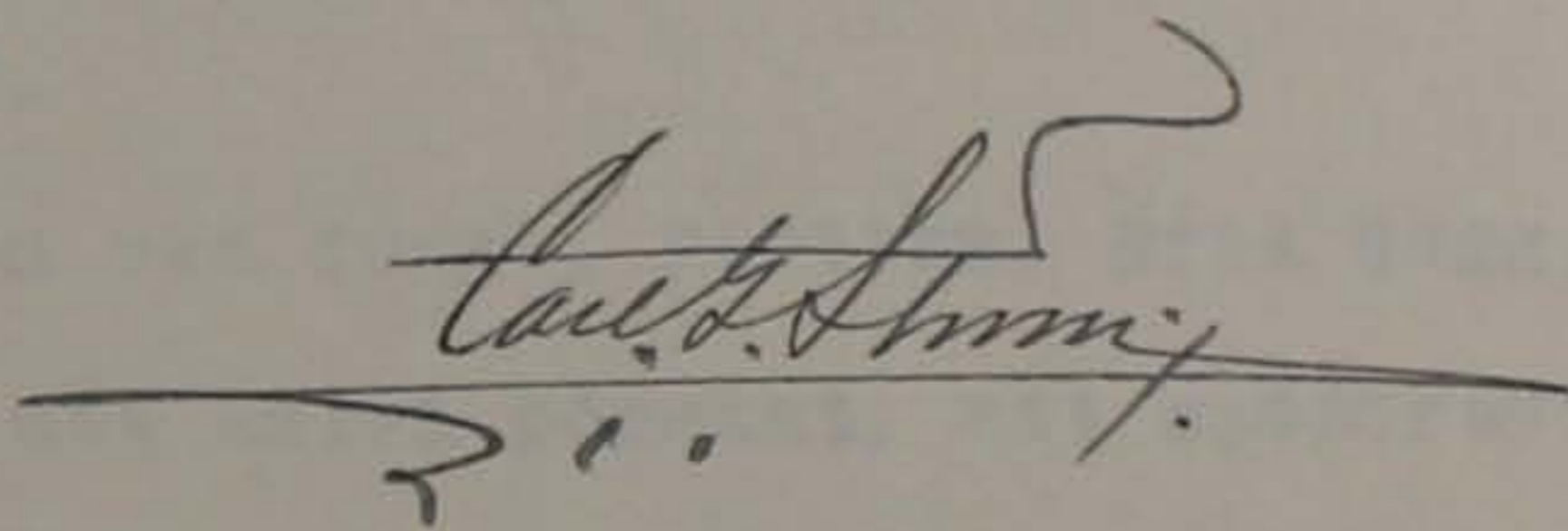
Men på det andliga området ha vi stått stilla. Människorna ha i alla tider låtit leda sig af schalataner och religiösa pratmakare. Vi ha tusentals olika religiösa sekter och mellan dessa råder det den mäst förbittrade strid. Religionshumbugens heliga treenighet här i landet är statskyrkan, frikyrkan och frälsningsarmén. Mot statskyrkan sade sig talaren icke ha så mycket att invända, men frikyrkan och frälsningsarmén vore det största affärsgeschäft man kunde tänka sig. Inom frälsningsarmén går man och samlar in penningar till sina officerare, som sändts till utlandet, men den som känner till förhållandena vet, att dessa officerare å sin sida också insamlar stora summor till arméns kassor och ej för egen del kostar ett öre i underhåll. Hvad den stora välgörenheten beträffar, vore densamma också bara humbug. På samma sätt är det med frikyrkan. Inom de frikyrkliga församlingarne insamlas penningar till kyrkor och företag och intet betleri går lättare, ty de enfaldiga människorna lyssna så villigt till kolportörernas vackra tal om, att Jesus behöfver så mycket de kunna afvara. Läseriet omhuldas också på det omsorgs-

fullaste af kapitalisterns ty människornas okunnighet och enfald är deras förnämsta stöd. Så länge fritänkeriet endast var rådande bland de högre klasserna hördé man ej talas därom, men när arbetarne började vakna till insikt om den religiösa fördummelsen, började de maktägande för-tviffladt skrika om, huru ottron och gudsförnekelsen gripit omkring bland arbetaremassorna.

De som nu på allvar upptagit kampen mot den religiösa vidskepelsen vore ungsocialisterna, och därför förföljas de på allt sätt af de maktägande. Men man finge ej låta afskräcka sig härigenom utan fortsätta denna kamp till dess människorna fullständigt befriats från de religiösa humbugsmakarnes välde.

Mötet var besökt af omkring 75 personer.

Inga oordningar förekommo. Stockholm den 19 mars 1914.

Carl G. Larsson